

שולדק התפטר מהפורורסט. משתדלים להחזירו.

- בחמש פגישה עם ד' אביגדור גולדסמיט. נוכח גם אונגר. לרגל השעול אחרחי בחצי שעה, ורק חצי שעה נשארה ברשותו של ג. התעניין בנגב ועקבה - לידי שיחה על הסוכנות לא הגענו. לפני הפרידה אמר: אנו דרוכים לשלום - ולא L.C.
- בערב ניסחתי יחד עם זלמן וצוקרמן את המסקנות בדבר יחסי החלוצ והשה"צ, ההצעה על איחוד המועלים והקמת הסתדרות אחידה.

- לפי הצעתי החליט צוקרמן לנסוע מכאן בעוד שבוע (19 יוני) למען השתתף במלחמת הבחירות בפולין.
- סלברפתי לפוליה ולוה"פ שאני מפליג מחר ללונדון.

13.6.35

השעול רפה קצת - אך הכאב בחזה גדל.

- בא אצלי דובינסקי - נשיא ה"אינטרנשונל" - אגודת חופרי מלבושי הנשים, 200.000 חברים - אך רובם כבר אינם יהודים. הבטיח להשיג 10.000 בשביל מגביח ההסת"י. היה בונדיסט - אך הנעשה בארץ משפיע. נכון לבוא בשנה הבאה לארץ. מציע שהמשלחת (של היוניוניטים) תלך בשנה הבאה כי השנה היה באירופה, ואינו יכול לנסוע שנית. עומד לפני שביחות - כי מועד

החוזים עם המעבידים חס, וביטול ה- N.R.A. מגרה את המעבידים להרע תנאי העבודה. נכון לקבל את ההסכם שעשיתי עם וולדק. האחרון באמת עזב את הפורוורטס, אך משתדלים להחזירו.

- מזכירת וורבורג צלצלה שמתקשר עם וורבורג. - וו.
מבקש להפגש אתי. מחוסר זמן סודר שנסער יחד בצהריים.

הוא נפגש הבוקר עם ד' אביגדור. דברו על החולה -
אך עדיין לא קיבלו כל החלטה. וורבורג אינו רוצה להסתפק
בחולה. הוא מוכן לסדר מים - גם בצפון וגם בנגב.

שאלתי על ה"רהביליטיישון קומטי". אין הוא סובר
שיעבדו בפנמה - החום גדול. בברזיליה יחכן - כי גם מקודם הלכו
שמה יהודים גרמנים. שאלתיו: לחקלאות? הצטחק - עד היום לא.
שוב הציע לי להשאר למען לדון עם גולדסמיט, אונבר
ואדלר. הסברתי לו מצב העניינים ביחס למועצה המחקרת.
כשאמרתי לו שוויצמן אולי יפגש עם המזכיר החדש, העיר: אני
אוהב את ו-ן אבל אני חושש שיתנהג עם מלקולם כאילו עדיין היה
נער ומתווך בינו ובין הקבינט כבימי פספילד.

הצעתי שיוזמן קפלן למו"מ בשאלות המשק. ענה שהוא
רוצה את השתתפותי, ולא טוב שאני "בורח" כל כך מהר מאמריקא.
שאלתיו אם יבוא ללוצרן - ענה בשלילה. גולדסמיד
ישאר פה עוד 7 - 10 ימים. הוא, ו-ג, רוצה ועדה משותפת של
הסוכנות, יקא, עמיקא ו-P.E.C. שתקח עליה כל ענין המים
בארץ. לממשלה היה מציע שתדחה המועצה לשנה, תבנה מסילת ברזל
מעקבה לבית שאן ותעזור לנו בגלוי המים.

בנוגע להציתי - הוא מתעניין בה וכתב להכסטר. חשב מקודם שהכסטר באירופה, אך נתברר שעודנו בירושלים. בקרוב יבוא להפגש עם אונגר בפריס.

עוררתי שוב שאלת קרן העזרה. "מה איכפת לכם מי עושה העבודה - כל זמן שהעבודה נעשית" ? לכתחילה חשבנו שכל הכסף ידרש לסיוע, ולא חשבנו כלל שיסאר עוד כסף לפעולות אחרות. לא יכלנו למסור הדבר לסוכנות, כי תורמים אחדים (מלבד רוזנוולד) החנו על כך.

בהזדמנות עוררתי שאלת הבטחון והעירותי שכמה תורמים נתכוונו בפירוש לחיזוק הבטחון, וחבל שקרן זו לא סייעה לכך.

האנשים באמריקא - ענה ו. - אינם אוהבים לעשות דברים שאין הממשלה רוצה בהם.

בררתי לו נקודה זו - אז ענה: הלא בנינו בחים מיוחדים לכך. העירותי שהבתים האלה חשובים, אבל הבתים בלבד אינם מספיקים.

באשר לסוכנות הציתי לו שנחדל מדיון על מספר הציונים ולא-ציונים, אלא לאחר הבחירות כשנדע את המצב נפגש בישיבה לא פורמלית ונקבע את ההנהלה שתוצע לקונגרס ולמועצה, נבחר את האנשים המתאימים והנחוצים מבלי שים לב למספרים. הסכים לכך, אולם אמר - נחוץ שיהיו בלתי תלויים ולא יקבלו הוראות מן החוץ.

שאלתי: ממי? מן הקונגרס, למשל, ענה.

אמרתי - זה לא יתכן. הקונגרס מוכרח לחחליט על הקוים
'קריים, ובתחומי התחלטות האלה תפעל ההנהלה לפי ראות עינה.
שאלני אם נמנשתי עם אילר, וכששמע שלא הצטר. אמרתי לו
וכן שאבוא הנה מיד לאחר הקונגרס לגמר העניינים שהתחלתי בהם
ייתי פה.

בקש לעמוד אחר בקשר.

- בארבע וחצי הפלגתי ב-Majestic הגב' ג'ייקובס
וח לי מכתב פרידה וספר לדרך עם כתובת: הצבע בעד רשימה א'
רשימה של הכלליים).
שהיתי באמריקא 30 יום.

19.6.35

עשר בערב. תמה הנסיעה. הכרטיס המודפס שהגישו לנו
וחנו משרבורג מפרט: מנ.י. - 3201 מיל. מרחק זה עברנו ב-5
ים, 15 שעות, 32 רגעים, באופן ממוצע 23.62 קשר לשעה.
ביום ראשון (14 יוני) עברנו 410 מיל, בשני - 558,
ישי 552, ברביעי 547, בחמשי 538, בששי 519 - ואח"כ עד
זרב 77 מיל.

זהו רק $\frac{3}{4}$ מהמרחק שעברתי באמריקא באווירון - המרחק
4400 מיל עשיתי במשך 32 שעות.